

Aleg. 4.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o petycyi Reprezentacyi stołecznego miasta Lwowa względem uzupełnienia postanowienia § 39. statutu dla miasta Lwowa oznaczeniem terminu, w którym wnosić należy zażalenia do Rady miejskiej przeciw rozporządzeniom Prezydenta, Magistratu i innych organów gminy.

Wysoki Sejmie!

Paragraf 39. statutu dla miasta Lwowa z dnia 14. Października 1870 opiewa:

„Rada miejska rozstrzyga wszystkie zażalenia w sprawach własnego zakresu działania, zanesione do niej przeciw rozporządzeniom Prezydenta, Magistratu i innych organów gminy.

„W jakich przypadkach takie zażalenia polityczna Władza krajowa rozstrzyga, stanowi § 109.“

Ustawa ta nie oznacza zatem terminu, w którym zażalenia takie wnosić należy. — W praktyce zastosowywano w tej mierze analogicznie postanowienie § 105. statutu, ustanawiające nieprzekraczalny termin dni 14 do wnoszenia rekursów do Wydziału krajowego przeciw uchwałom Rady miejskiej.

Trybunał administracyjny orzekł atoli w sprawie pewnej, że zażalenie, wniesione dnia 10. Czerwca 1882 przeciw rozporządzeniu przez Magistrat na dniu 2. Kwietnia 1880 wydanemu i zaraz potem doręczonemu, nie jest opóźnione.

Ta okoliczność skłoniła Radę miejską miasta stołecznego Lwowa do wniesienia petycyi o uzupełnienie odnośnego postanowienia § 39. statutu ustanowieniem 14-dniowego terminu do wniesienia zażaleń do Rady miejskiej przeciw rozporządzeniom Magistratu.

Uchwała, przez Radę miejską w tej sprawie powzięta na posiedzeniu, odbytem dnia 16. Kwietnia 1885, została po myśli § 42. statutu ponowioną na posiedzeniu, odbytem dnia 18. Czerwca 1885.

Zważywszy, że w obec stanu rzeczy, według którego stronie ma służyć prawo wnoszenia skutecznych zażaleń przeciw rozporządzeniom, przez władze administracyjne przed laty wydanym, chociażby nawet po upływie! lat kilkudziesięciu, uczyniłoby utrzymanie porządku w żywotnych i ważnych sprawach, wchodzących we własny zakres działania gminy, wręcz niemożliwym:

Wydział krajowy wnosi:

./. Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony ./- projekt ustawy.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

We Lwowie dnia 14. Lipca 1885.

Dr. Mikołaj Zyblikiewicz w. r.

Marszałek krajowy.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Smolka w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiająca termin do wnoszenia zażaleń do Rady miejskiej przeciw rozporządzeniom Prezydenta, Magistratu i innych organów gminnych miasta stołecznego Lwowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 39. statutu dla królewskiego stołecznego miasta Lwowa z dnia 14. Października 1870 roku Nr. 79. Dz. u. kr. w dotychczasowem brzmieniu zostaje uchylony i ma opiewać:

§ 39.

Rozstrzyganie zażaleń.

Rada miejska rozstrzyga wszystkie zażalenia w sprawach własnego zakresu działania, zanesione do niej przeciw rozporządzeniom Prezydenta, Magistratu i innych organów gminy. **Zażalenia te mają być wnoszone za pośrednictwem Magistratu w nieprzekraczalnym terminie dni 14 od dnia doręczenia rozporządzenia.**

W jakich wypadkach takie zażalenie polityczna władza krajowa rozstrzyga, stanowi § 109.

Art. II.

Termin czternastodniowy do wnoszenia takich zażaleń od rozporządzeń, doręczonych przed obwieszczeniem tej ustawy, liczonym będzie od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. III.

Ustawa ta ma moc obowiązującą od dnia jej obwieszczenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

